

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.1.2017
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande
administrativa verktyg**

(Text av betydelse för EES)

{ SWD(2016) 439 final }

{ SWD(2016) 442 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Tjänster står för omkring 70 % av BNP och sysselsättningen i EU. Att främja konkurrenskraften på EU:s tjänstemarknader är därför av avgörande betydelse för att skapa jobb och tillväxt i EU. I tjänstedirektivet, som antogs 2006, fastställs allmänna bestämmelser för att göra det lättare för tjänsteleverantörer att etablera sig och tillhandahålla gränsöverskridande tjänster på den inre marknaden. Tjänstedirektivet har gett upphov till en rad reformer i många av EU:s medlemsstater och medfört en ökning av EU:s BNP på uppskattningsvis 0,9 % under de senaste tio åren.

Det finns dock fortfarande en stor outnyttjad potential för att främja tillväxt och sysselsättning. EU:s tjänstemarknader skulle tjäna på en snabbare produktivitetstillväxt och en effektivare resursfördelning. Handeln och investeringarna i gränsöverskridande tjänster ligger fortfarande på en låg nivå. Att ta itu med de kvarstående hindren för mer gränsöverskridande verksamhet när det gäller tjänster kommer att bidra till att stärka konkurrenskraften och ge konsumenterna fler valmöjligheter och bättre priser samt öka innovationen. Att åtgärda dessa hinder inom de ramar som redan fastställts i tjänstedirektivet kommer potentiellt att kunna öka EU:s BNP med ytterligare 1,7 %¹. Bättre fungerande tjänstemarknader kommer dessutom att påverka konkurrenskraften i industrin på ett positivt sätt, eftersom EU:s tillverkningssektor är en viktig köpare och slutanvändare av tjänster. Tjänster står för 40 % av värdet av en slutprodukt som tillverkas i EU. Velfungerande tjänstemarknader är därför en förutsättning för en konkurrenskraftig tillverkningsindustri.

Av dessa anledningar betonade Europeiska rådet att ”en fördjupad och mer rättvis inre marknad är mycket viktigt för att kunna skapa nya arbetstillfällen, främja produktivitet och säkerställa ett attraktivt klimat för investeringar och innovation”². En bättre fungerande inre marknad är en av Europeiska kommissionens tio prioriteringar. I sin strategi för den inre marknaden från oktober 2015 tillkännagav kommissionen en rad åtgärder för att förverkliga en tjänstemarknad utan gränser³. Målsättningen är tydlig: att minska hindren och göra det lättare för tjänsteleverantörer att utveckla nya affärsmöjligheter samtidigt som konsumenterna garanteras tjänster av hög kvalitet. Det här förslaget följer upp strategin för den inre marknaden.

Tjänstedirektivet utgör en balanserad rättslig ram för att nå dessa mål. Det garanterar att nationella bestämmelser är icke-diskriminerande, berättigade och proportionerliga, för att tillgodose målet om allmänintresse. Enligt tjänstedirektivet åläggs också medlemsstaterna att minska administrativa hinder som i praktiken avskräcker tjänsteleverantörer från att tillhandahålla tjänster i andra EU-länder. Det här förslaget kommer inte att påverka tjänstedirektivet och dess viktiga principer.

De principer som infördes genom tjänstedirektivet har gjort det möjligt att göra framsteg mot mer velfungerande tjänstemarknader i EU. Samtidigt finns det fortfarande hinder för integrationen på den inre marknaden i en rad viktiga tjänstesektorer. Detta gäller särskilt i många sektorer för företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster, där

¹ Europeiska kommissionen: *Update of the study on the economic impact of the Services Directive*, 2015.

² Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2016.

³ Meddelande från kommissionen *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*, av den 28 oktober 2015.

tjänsteleverantörerna ofta har svårt att utveckla affärsmöjligheter i andra medlemsstater. De stöter på administrativa hinder när de utvidgar sin verksamhet till andra länder, vilket har bekräftats vid omfattande kontakter med tjänsteleverantörer⁴.

Tjänsteleverantörerna möts av tungrodd administration när de vill utvidga sin verksamhet till andra länder. Det finns ofta oklarheter om hur de ska följa gällande regler, vilket avskräcker företag, särskilt små och medelstora företag, från att försöka utnyttja affärsmöjligheter i andra medlemsstater. Tjänsteleverantörerna finner det svårt att få information om gällande regler och förfaranden som ska följas för att få tillträde till marknaden i en annan medlemsstat. Dessutom tar de nationella bestämmelserna ofta bara hänsyn till situationer på nationellt plan och klargör inte hur de ska tillämpas på tjänsteleverantörer från andra EU-länder. Därför är det ofta svårt för tjänsteleverantörer som försöker att etablera sig permanent eller tillfälligt tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i en annan medlemsstat att förstå vilka regler som gäller och hur de ska tillämpas. Det är ofta komplicerat och dyrt för tjänsteleverantörerna att uppfylla olika medlemsstaters administrativa formaliteter.

Det europeiska elektroniska tjänstekortet (nedan även kallat *e-tjänstekortet*) syftar därför till att minska den administrativa bördan för tjänsteleverantörer som vill utvidga sin verksamhet till andra medlemsstater. E-tjänstekortet kommer samtidigt att se till att medlemsstaterna kan reglera situationen i den omfattning som är berättigad. Kortet kommer att erbjudas tjänsteleverantörerna på frivillig basis som ett alternativt sätt att visa att man följer de gällande nationella bestämmelserna. E-tjänstekortet ger tjänsteleverantörerna möjlighet att använda ett helt elektroniskt förfarande på EU-nivå för att fullgöra de formaliteter som krävs när de utvidgar sin verksamhet till andra länder, vilket ger dem ökad rättsäkerhet och minskar de administrativa bördorna väsentligt. Tack vare e-tjänstekortet kommer de att kunna undvika osäkerhet i fråga om vilka krav som gäller och de slipper fylla i olika blanketter på främmande språk. De slipper också översättning, certifiering eller autentisering av handlingar samt icke-elektroniska administrativa förfaranden. Besparingarna skulle bli betydande jämfört med den nuvarande situationen och skulle kunna uppgå till 50 % eller mer⁵.

För tjänsteleverantörer som planerar att tillfälligt tillhandahålla en tjänst i en annan medlemsstat kommer kortet att utfärdas av hemmedlemsstaten. Värddlemsstaten kommer att kunna göra invändningar mot att ett e-tjänstekort utfärdas i de fall då tjänstedirektivet redan ger dem denna möjlighet på grundval av ”tvingande hänsyn till allmänintresset” i enlighet med vad som förtecknas i artikel 16. När e-tjänstekortet har utfärdats kommer tjänsteleverantören att tillfälligt kunna tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i värddlemsstaten. Värddlemsstatens befogenheter att avslå en ansökan om ett e-tjänstekort förblir oförändrade, i linje med artikel 16 i tjänstedirektivet.

Om tjänsteleverantören planerar att tillhandahålla tjänster genom en filial, en agentur eller ett kontor i en annan medlemsstat utfärdas e-tjänstekortet av värddlemsstaten. I det fallet ansöker tjänsteleverantören fortfarande hos myndigheterna i hemlandet, som i sin tur kontrollerar att tjänsteleverantören är etablerad på dess territorium i enlighet med tillämpliga regler. I en andra omgång kommer myndigheterna i hemmedlemsstaten att inleda ett förfarande tillsammans med det berörda värddlandets myndigheter för att ge de sistnämnda möjlighet att kontrollera om den ansökanden tjänsteleverantören uppfyller de lagfästa kraven i värddlandet i enlighet med tjänstedirektivet. Till följd av detta kommer inhemska och utländska

⁴ Bland annat vid nio workshoppar som kommissionen anordnat med tjänsteleverantörer i gränsregioner.

⁵ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: *Konsekvensbedömning som åtföljer förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande administrativa resurser*, 2017.

tjänsteleverantörer att behandlas lika. När e-tjänstekortet väl har utfärdats får kortinnehavaren tillhandahålla tjänster genom sekundär etablering (i form av en filial, en agentur eller ett kontor) i den berörda värdmedlemsstaten.

Idén om det europeiska elektroniska tjänstekortet liknar den om det europeiska yrkeskortet, som myndigheterna i medlemsstaterna redan har erfarenhet av. Det europeiska yrkeskortet blev tillgängligt i januari 2016 och det har fått stort genomslag bland de yrkesverksamma som kan använda det, vilket visar att denna typ av förenklingsverktyg är av konkret nytta för användarna. Både e-tjänstekortet och det europeiska yrkeskortet är frivilliga elektroniska förfaranden på EU-nivå. Tjänsteleverantörerna bestämmer själva om de vill använda e-tjänstekortet. Den behöriga myndigheten i sökandens hemland fungerar som kontaktpunkt. Båda systemen bygger dessutom på en fördefinierad, bindande arbetsgång för samarbete mellan hem- och värdmedlemsstaten, via det befintliga informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som inrättades genom IMI-förordningen⁶.

Men samtidigt har båda systemen olika målsättningar. Det europeiska yrkeskortet gör det lättare att tillhandahålla tjänster över gränserna genom att fysiska personers yrkeskvalifikationer som arbetstagare eller egenföretagare erkänns i enlighet med direktivet om yrkeskvalifikationer.

E-tjänstekortet omfattar ett mycket bredare spektrum av krav. Det kommer att vara tillgängligt inte bara för fysiska personer som är egenföretagare utan också för företag som vill tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat. Till skillnad från det europeiska yrkeskortet ger e-tjänstekortet också tillgång till tekniska lösningar som gör det lättare att uppfylla de administrativa formaliteterna i samband med utstationering av personal i de medlemsstater som har anmält till kommissionen att de skulle vilja använda IMI för detta ändamål. Denna möjlighet att utnyttja IMI kommer på intet sätt att ändra substansen i de gällande reglerna i direktiv 2014/67/EU. Bestämmelser för att göra det lättare för tjänsteleverantörer att få försäkringsskydd för tjänster som tillhandahålls över gränserna ingår också.

E-tjänstekortet kommer att omfatta krav som också omfattas av tjänstedirektivet och det kommer därför inte att omfatta aspekter som skatt, arbetsrätt eller social trygghet. Myndigheterna i medlemsstaterna får emellertid inte kräva att innehavaren av e-tjänstekortet ska tillhandahålla några uppgifter som redan finns på kortet, för förfaranden eller formaliteter som åläggs en tjänsteleverantör i samband med tilldelning av ett offentligt kontrakt, en projekttävling eller en koncession, grundande av dotterbolag eller registrering av filialer enligt bolagsrätten samt registrering hos obligatoriska socialförsäkringssystem.

E-tjänstekortet kommer – i en första omgång – att gälla företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster, i den mån den relaterade verksamheten redan omfattas av tjänstedirektivet. Båda sektorerna spelar en stor roll för EU:s ekonomi⁷. Tjänsteleverantörer i bygg- och anläggningsbranschen och leverantörer av företagstjänster möts ofta av komplexa administrativa förfaranden när de utvidgar sin verksamhet till utlandet. Dessutom har produktivitetstillväxten i båda sektorerna varit mycket låg under de senaste tio åren och handeln och investeringarna över gränserna är begränsade. Ökad gränsöverskridande konkurrens kommer att bidra till att bevara och förbättra konkurrenskraften i båda sektorerna.

Detta förslag innehåller även översynsklausuler med tanke på en framtida översyn av e-tjänstekortets effektivitet, bland annat i fråga om överensstämmelsen med de formaliteter som

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen), (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁷ De båda sektorerna täcker tillsammans 20 % av EU:s BNP och sysselsättning (Eurostat).

krävs för utstationering av arbetstagare och med beaktande av erfarenheterna i de medlemsstater som kan ha valt möjligheten enligt artikel 6.3 i detta utkast till förordning att tillåta att de relevanta formaliteterna genomförs via en elektronisk plattform som är sammankopplad med IMI.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Den här förordningen läggs fram tillsammans med ett direktiv. I förordningen införs själva e-tjänstekortet utan att de bakomliggande EU-bestämmelserna ändras. I förordningen fastställs verktyg som är tillgängliga för tjänsteleverantörer i hela EU. Dessutom gör den det lättare att hitta lösningar i frågor som gäller försäkringsskydd för tjänsteleverantörer som är verksamma över gränserna. I direktivet fastställs en rättslig och operativ ram för e-tjänstekortet med bestämmelser om bland annat villkoren för att kortet ska utfärdas, hem- och värdmedlemsstaternas befogenheter, kortets giltighet och villkoren för att återkalla eller tillfälligt dra in det.

Den här förordningen ändrar inte de befintliga EU-bestämmelserna om sociala aspekter, anställningsvillkor (särskilt i fråga om utstationering av arbetstagare, arbetstagarnas rättigheter och den sociala pelaren), hälsa och säkerhet och miljöskydd. Det ändrar inte eller ifrågasätter de garantier som finns inom dessa områden. E-tjänstekortet kommer att ge ytterligare information om företaget. Medlemsstaternas befogenhet att utföra kontroller på plats kommer inte att ändras. Reglerna om utstationering av arbetstagare i direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU kommer att fortsätta att gälla men ytterligare verktyg ska tillhandahållas för att göra det möjligt att följa reglerna. Om medlemsstaterna har inrättat förfaranden som gör det möjligt att på elektronisk väg fylla i en anmälan om utstationering av arbetstagare i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU, ska e-tjänstekortet dirigera kortinnehavaren till de relevanta nationella förfarandena. Tjänsteleverantörer med ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kan också anmäla detta via en elektronisk plattform kopplad till IMI, om en värdmedlemsstat har meddelat kommissionen att denna möjlighet bör gälla utstationering av arbetstagare på dess territorium.

Förslaget om ett e-tjänstekort kompletterar en rad andra initiativ angående tjänster som utlovades i strategin för den inre marknaden för att förhindra att det skapas hinder för gränsöverskridande tjänster på nationell nivå. I detta avseende kompletterar förslaget kommissionens förslag [XX] till direktiv om reform av förfarandena genom vilka medlemsstaterna ska anmäla tillståndsförfaranden och krav med anknytning till tjänster.

Förslaget kommer även att kompletteras av initiativet om gemensam digital ingång, som utlovades i strategin för den inre marknaden för 2017. Portalen, om vilken ett offentligt samråd genomfördes under hösten 2016, kommer att komplettera de nuvarande informationsluckorna för företag och medborgare genom att integrera, komplettera och förbättra relevant onlineinformation såväl på EU-nivå som på nationell nivå. Den kommer också att länka till stödtjänster. Dessutom kommer portalen att skynda på digitaliseringen av nationella förfaranden som är relevanta för medborgare och företag som utövar sina rättigheter på den inre marknaden. Tillämpningsområdet för den gemensamma digitala ingången är avsett att gå utöver de sektorer som omfattas av det här initiativet.

E-tjänstekortet kommer i jämförelse med detta att vara ett helt harmoniserat och standardiserat verktyg för att tillhandahålla tjänster över gränserna. Det kommer att minska kostnaderna för efterlevnad för vissa tjänstemarknader som i stor utsträckning domineras av små och medelstora företag. Syftet är att tillsammans med tjänstleverantörens hemmedlemsstat åstadkomma administrativ förenkling. Denna hemmedlemsstat har dock

inget att säga till om när det gäller vilka krav tjänsteleverantören måste uppfylla i andra medlemsstater. Enligt bestämmelserna om e-tjänstekortet är det upp till de sistnämnda att informera om reglerna och se till att de följs enligt en fördefinierad och helt standardiserad arbetsgång. Den gemensamma digitala ingången kommer att anslutas till detta förfarande och göra det lätt för användarna att hitta.

Genomförandet av e-tjänstekortet kommer att ligga i linje med utvecklingen av projektet med den gemensamma digitala ingången och följa principerna i handlingsplanen för e-förvaltning (särskilt principerna om digitalt som standard, interoperabilitet som standard, gränsöverskridande som standard, endast en gång och inkludering)⁸.

Slutligen kompletterar det här förslaget kommissionens politik för kontroll av efterlevnad, som den genomför parallellt, för att undanröja omotiverade och oproportionerliga nationella hinder för etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster.

Genomförandet av den här förordningen kommer att stödjas av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) som inrättades genom IMI-förordningen⁹. Informationssystemet för den inre marknaden kan sedan 2011 användas av omkring 5 000 myndigheter; det är löpande föremål för användarundersökningar och dess potential har visats i samband med det europeiska yrkeskortet som infördes i januari 2016.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort i denna förordning och det föreslagna direktivet överensstämmer fullt ut annan EU-politik, särskilt politik som har samma mål att förenkla administrationen och minska kraven på tjänsteleverantörerna.

Förenklingen av formaliteter när det gäller handlingar kommer att noga följa de lösningar som införs genom förordning (EU) 2016/1191 om främjande av medborgares fria rörlighet genom förenkling av kraven på framläggande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen¹⁰.

När det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer infördes 2013 ett liknande verktyg för att främja administrativ förenkling – det ovan nämnda europeiska yrkeskortet – och kortet har sedan januari 2016 varit tillgängligt för en rad yrkeskategorier (sjuksköterskor, farmaceuter, sjukgymnaster, bergsguider och fastighetsmäklare). För att undvika alla risker för dubbelarbete säkrar det föreliggande förslaget att yrkesverksamma som kan ansöka om ett europeiskt yrkeskort inte kan få ett e-tjänstekort.

Inom ramen för förfarandena för e-tjänstekortet ska de samordnande myndigheterna och de behöriga myndigheterna utnyttja alla tillgängliga sammankopplingar av nationella register, inklusive sammankoppling av företagsregister (Bris) i enlighet med direktiv 2009/101/EG, och insolvensregister i enlighet med förordning (EU) 2015/848, innan de använder någon annan möjlighet att inhämta eller kontrollera tidigare inhämtade uppgifter i samband med det här förfarandet.

⁸ EU:s handlingsplan för e-förvaltning 2016–2020 – Snabbare digital omvandling av förvaltningar, COM(2016)179.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen), (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1191 av den 6 juli 2016 om främjande av medborgares fria rörlighet genom förenkling av kraven på framläggande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012, (EUT L 200, 26.7.2016, s. 1).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Denna lagstiftningsåtgärd ingår i ett område där delad befogenhet gäller enligt artikel 4.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Dess syfte är att underlätta etablering och tillhandahållande av tjänster genom att man vidtar åtgärder för tillnärmning av de bestämmelser som fastställts i lag och som har som mål att underlätta den inre marknadens funktion. Den här förordningen bygger på artikel 114 i EUF-fördraget, som utgör den allmänna rättsliga grunden för sådana åtgärder.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Det övergripande målet för detta lagstiftningsförslag är att säkerställa en väl fungerande inre marknad för tjänster, som inte är begränsad till en enda medlemsstats territorium utan gäller för hela EU:s territorium. Eftersom EU:s inre marknad är gränsöverskridande till sin natur och eftersom det finns ett behov av att kunna hantera gränsöverskridande situationer på ett så enhetligt sätt som möjligt är den mest effektiva lösningen att använda ett it-verktyg som redan finns i hela EU, nämligen IMI, och detta kan endast göras genom åtgärder på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

De åtgärder som införs genom den här förordningen är proportionerliga i förhållande till det mål som ställs upp om att ytterligare integrera tjänstemarknaderna på EU-nivå, genom att skapa möjlighet för ökad marknadsdynamik och gränsöverskridande konkurrens. De står också i proportion till målen om ökad insyn, lägre kostnader och enklare förfaranden från medlemsstaternas sida när det gäller tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster över gränserna, särskilt vad gäller förfarandena för utstationering av personal och med hänsyn till yrkesansvarsförsäkringen. Dessutom bygger direktivet på informationssystemet för den inre marknaden (IMI), ett befintligt it-verktyg på EU-nivå som finansieras via EU:s budget och som redan används av de nationella myndigheterna. Förfarandena på EU-nivå kommer endast att innebära begränsade justeringar av IMI, vilket innebär att kostnaderna på såväl EU-nivå som på nationell nivå också kommer att vara begränsade. Dessa begränsade kostnader har utvärderats med hänsyn till liknande befintliga förfaranden, t.ex. det europeiska yrkeskortet.

Dessa åtgärder går inte utöver vad som är nödvändigt för att lösa de problem som konstaterats och uppnå de fastställda målen. Även om förfarandet på EU-nivå kräver en aktiv insats från medlemsstaternas myndigheter kommer medlemsstaternas ekonomiska insats att bli begränsad eftersom man använder IMI – en plattform som redan finns och som finansierats av EU-medel. Dessutom kommer en framtida användning av e-tjänstekortet att leda till ökad konkurrens på tjänstemarknaderna – med fler marknadsaktörer och högre omsättning – vilket kommer att få positiva konsekvenser för medlemsstaternas ekonomier.

Tjänsteleverantörerna bestämmer själva om de vill använda e-tjänstekortet.

- **Val av instrument**

Den här förordningen bygger på artikel 114 i EUF-fördraget. Förordningen innehåller bestämmelser som ska underlätta friheten att tillhandahålla tjänster såväl genom sekundär etablering som genom gränsöverskridande tillfälligt tillhandahållande av tjänster. På grundval av denna bestämmelse i fördraget införs genom förordningen också praktiska verktyg rörande den yrkesansvarsförsäkring som tjänsteleverantörerna vill ha för verksamhet i utlandet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Vid förberedelserna av detta förslag har kommissionen genomfört en djupgående utvärdering av tjänstedirektivet. Av utvärderingen framgick att genomförandet av tjänstedirektivet hittills endast delvis har varit effektivt. Genom tjänstedirektivet har det blivit möjligt att skapa ytterligare tillväxt via medlemsstaternas reformer. Tjänsteleverantörer i viktiga tjänstesektorer (t.ex. företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster) möter emellertid fortfarande en lång rad hinder. Dessutom utnyttjas fördelarna med systemet för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna inte fullt ut. En djupgående analys av de gemensamma kontaktpunkternas användarvänlighet och funktion visade att de flesta kontaktpunkterna ännu inte hade lett till den förväntade graden av administrativ förenkling för personer som tillfälligt vill tillhandahålla gränsöverskridande tjänster eller etablera ett företag i ett annat land.

Dessutom visade en utvärdering som kommissionen låtit göra att det råder stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller försäkringsskyldigheter och möjligheten att teckna försäkring för tillhandahållande av tjänster, vilket gör det svårt och dyrt för tjänsteleverantörerna att få försäkringsskydd för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, i synnerhet företagstjänster och bygg- och anläggningstjänster.

Alla dessa återstående hinder hämmar utvecklingen av mer gränsöverskridande handel och investeringar inom tjänstesektorn.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har genomfört flera analyser och samråd för att samla in uppgifter om de kvarstående hindren för en fullt fungerande inre marknad för tjänster, med större fokus på de konkreta konsekvenserna av de bestämmelser som är i bruk. En ekonomisk bedömning har gjorts för att utvärdera konsekvenserna av nationella reformer på marknaderna för tjänster och tillgången till försäkring för tjänsteleverantörer. Dessutom har man som ett led i forumet för den inre marknaden organiserat workshoppar för berörda parter 2014, 2015 och 2016. Workshopparna handlade om de utmaningar som små och medelstora företag står inför när de vill utveckla sin verksamhet på gränsöverskridande, regionala marknader samt om särskilda utmaningar i olika tjänstesektorer (särskilt för företagstjänster och tjänster inom bygg- och anläggningssektorn) som hämmas av låg gränsöverskridande handel och få gränsöverskridande investeringar på EU-nivå. De bidrag och synpunkter som samlades in visade att trots vissa framsteg under de senaste åren möter tjänsteleverantörer i flera ekonomiskt viktiga sektorer fortfarande en rad hinder när de vill expandera sin verksamhet till andra medlemsstater.

De berörda parterna har uttryckt olika åsikter om hur man ska kunna förbättra ramarna för tjänstemarknaderna i på EU-nivå och på nationell nivå. De berörda parterna har i princip enhälligt motsatt sig en revidering av tjänstedirektivet. Den här förordningen ändrar inte de materiella regler om tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster som fastställs i tjänstedirektivet och inte heller några andra regler om utstationering av arbetstagare, hälsa och säkerhet eller miljöskydd.

Mellan den 3 maj och den 26 juli 2016 genomfördes ett offentligt webbsamråd. Under samrådet inhämtades ytterligare synpunkter från berörda parter samt förstahandserfarenheter om återstående hinder för gränsöverskridande tjänster i EU, särskilt för företagstjänster och tjänster inom bygg- och anläggning.

Kommissionen har också vid flera tillfällen – i synnerhet genom två offentliga samråd 2013 och 2015 – samlat in synpunkter från de berörda parterna om svårigheter som de stött på när det gäller att få försäkringsskydd när de tillfälligt tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater.

Resultaten av dessa undersökningar har bekräftat att det på nationell nivå fortfarande finns omotiverade eller oproportionerliga krav som går ut över både tjänsteleverantörer och tjänstemottagare på den inre marknaden. Resultaten indikerar också vilka politiska åtgärder som de berörda parterna förväntar sig. De flesta av de berörda parterna var eniga om att det är nödvändigt att ta itu med de kvarstående hindren för att tillhandahålla tjänster över gränserna och att göra det lättare att få försäkringsskydd i de här situationerna, samtidigt som den gällande EU-rätten när det gäller socialpolitik, sysselsättning, hälsa och säkerhet och miljö upprätthålls och samtidigt som man för en ambitiös politik i fråga om efterlevnad. Kommissionen antog därför i november 2016 ett omfattande paket om efterlevnad för att komma tillrätta med oproportionerliga restriktioner som införts inom tjänstesektorn i nio medlemsstater.

Detta initiativ, vars syfte är att främja utvecklingen av gränsöverskridande tjänstemarknader, har också fått stöd av rådet (konkurrenskraft) i dess slutsatser av den 29 februari 2016 om strategin för den inre marknaden¹¹ och av Europeiska rådet i dess slutsatser av den 28 juni 2016¹². Initiativet har också fått stöd från Europaparlamentet i rapporten om strategin för den inre marknaden som antogs i maj 2016¹³.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Resultaten av den ömsesidiga utvärdering som genomförts tillsammans med medlemsstaterna under perioden 2010–2011, resultatkontroller som genomförts under perioden 2011–2012 och sakkunnigbedömningen under 2012–2013 har alla bidragit till utarbetandet av detta förslag till förordning. Dessutom har resultaten av olika offentliga samråd, inklusive ett som genomfördes under sommaren 2016, gett solid sakkunskap att bygga vidare på.

När det gäller försäkringsaspekterna har man också beaktat resultaten av det offentliga samråd som inleddes 2013 om de svårigheter som tjänsteleverantörerna stött på när det gäller att få försäkringsskydd när de tillhandahåller gränsöverskridande tjänster samt resultaten av samrådet i samband med en eventuell grönbok om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag från december 2015. Det sistnämnda samrådet handlade också om särskilda frågor med anknytning till tillgången till ansvarsförsäkring vid tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster. Dessutom har man löpande diskuterat frågorna med företrädare för försäkringssektorn.

Kommissionen har anordnat flera workshoppar för berörda parter, särskilt arbetsmarknadens parter, för att få sakkunskap om de svårigheter som omfattande administrativa krav i de olika medlemsstaterna ger upphov till. Man har dessutom samlat in uppgifter genom externa undersökningar och rapporter. Kommissionen har vidare förlitat sig på regelbundna utbyten av tekniska uppgifter inom sin expertgrupp om genomförandet av tjänstedirektivet.

- **Konsekvensbedömning**

Som en del i förberedelserna för detta initiativ genomfördes en konsekvensbedömning. I den reviderade konsekvensbedömningen tas hänsyn till rekommendationerna från nämnden för

¹¹ [Rådets slutsatser om strategin för den inre marknaden för tjänster och varor av den 29 februari 2016.](#)

¹² [Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2016.](#)

¹³ [Europaparlamentets resolution av den 26 maj 2016 om strategin för den inre marknaden.](#)

lagstiftningskontroll som i ett första skede avgav ett negativ yttrande den 14 oktober 2016¹⁴, samt de ytterligare aspekter som nämnden påpekade i sitt slutliga, positiva yttrande av den 8 november 2016¹⁵. Problembeskrivningen och tillämpningsområdet för konsekvensbedömningen har gjorts tydligare och de olika alternativen har omgrupperats i tydliga paket och man har gjort en noggrannare skattning av minskningarna av de administrativa kostnaderna.

I konsekvensbedömningen har olika alternativ övervägts och grupperats i paket. Följande paket av alternativ har undersökts:

- Paket 1 skulle ge tjänsteleverantören möjlighet att få ett intyg om laglig etablering i hemmedlemsstaten och en bekräftelse på ett giltigt försäkringsskydd för verksamhet också i hemmedlemsstaten.
- Paket 2 skulle göra det lättare för tjänsteleverantören att med hjälp av ett förfarande på EU-nivå få marknadstillträde i en annan medlemsstat, inklusive en avancerad elektronisk mekanism kopplad till IMI som gör det lättare att uppfylla de formaliteter för utstationering av personal som värdmedlemsstaten kan välja att tillämpa. Dessutom skulle det lösa de praktiska problemen med försäkringar i gränsöverskridande situationer.
- Paket 3 skulle utöver det som paket 2 medför även minska skillnaderna i bestämmelser för ett antal viktiga företagstjänster (arkitekttjänster, ingenjörstjänster och bokförings- och revisionstjänster) genom harmonisering av ett begränsat antal av de krav som gäller för tjänsteleverantörer i dessa tre sektorer (dvs. restriktioner i fråga om juridisk form, krav om hur stort aktieinnehav i procent som bör reserveras för yrkesverksamma och begränsningar av tillhandahållandet av tjänster på flera olika områden).
- Paket 4 skulle som komplement till paket 3 införa specifika lösningar på de ovannämnda problemen med skillnaderna i bestämmelser vad gäller sekundär etablering (filialer och agenturer), och undanta utländska tjänsteleverantörer från vissa krav samtidigt som värdmedlemsstaten kan införa alternativa skyddsåtgärder.

Med paket 1 skulle man åstadkomma vissa förenklingar, dock i mindre utstäckning än för de andra paketen. Paket 3 och 4 skulle båda få ännu större effekter än paket 2 eftersom man i de paketen även tar upp rättsliga hinder (utöver administrativ förenkling) men kommissionen valde paket 2, baserat på följande argument: avlägsnandet av de mest restriktiva kraven i paket 3 och 4 genom riktade åtgärder för efterlevnad, kompletterat med särskilda rekommendationer om hur man kan åtgärda den rättsliga ram som gäller tjänstesektorn, verkar mer rimlig än ett lagförslag som inför en begränsad harmonisering av ett begränsat antal krav i ett begränsat antal tjänstesektorer. Paket 4 förkastas också eftersom det skulle uppfattas som om man införde en lösning baserad på principen om ursprungsland, där utländska tjänsteleverantörer endast lyder under lagstiftningen i deras hemmedlemsstat, vilket skulle leda till en positiv särbehandling av inhemska tjänsteleverantörer.

¹⁴ De huvudsakliga rekommendationerna i nämndens ursprungliga yttrande om konsekvensbedömningen var att stärka problemformuleringen, göra om utformningen och lydelsen av de olika alternativen och ge mer information om de berörda parternas synpunkter samt de potentiella kostnaderna för medlemsstaterna.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

Det paket som valts förväntas leda till större rättssäkerhet och kostnadsbesparingar för tjänsteleverantörer med gränsöverskridande verksamhet. Det förväntas kunna öka marknadsdynamiken och konkurrensnivåerna, och därmed också öka utbudet och mervärdet för konsumenterna.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag till förordning om att införa ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kommer att bidra till ändamålsenlig lagstiftning i fråga om marknadstillträde för tjänsteleverantörer samt förenkling eftersom de förfaranden som tillämpas för att ge tjänsteleverantörer tillträde till en annan medlemsstats marknad förbättras. Detta ändrar inte värdmedlemsstaternas befogenheter enligt tjänstedirektivet.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag främjar de rättigheter som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Närmare bestämt säkras skyddet av personuppgifter i enlighet med artikel 8 i stadgan. Dessutom är det huvudsakliga målet med det här initiativet att främja etableringsrätten och rätten att tillhandahålla tjänster i alla medlemsstater, som föreskrivs i artikel 15.2 i stadgan, samt att säkra att ingen diskrimineras (även indirekt) på grund av nationalitet (ytterligare genomförande av artikel 21.2 i stadgan). Dessutom ska förfarandet på EU-nivå säkra ett opartisk, rättvist och rimligt snabbt förfarande, även i fråga om kommissionens deltagande, enligt artikel 41 i stadgan. Slutligen ska förbud mot missbruk av rättigheter, dvs. friheten att tillhandahålla tjänster, vederbörligen beaktas i enlighet med artikel 54 i stadgan.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget förväntas få konsekvenser för EU:s budget i den mån det framtida e-tjänstekortet kommer att utgå från informationssystemet för den inre marknaden (IMI). IMI kommer att behöva anpassas för att kunna hantera förfarandet för e-tjänstekortet och lagringskraven. Det kommer också att behöva kompletteras med vissa ytterligare funktioner, nämligen ett offentligt gränssnitt för tjänsteleverantörer, sammankopplingar med andra relevanta system och en back office-funktion för nationella myndigheter. Detta beror på att för e-tjänstekortet kommer IMI att kunna användas som ett redskap för praktiskt informationsutbyte och ömsesidigt bistånd mellan behöriga myndigheter inom en bestämd medlemsstat, utan att det påverkar andra lösningar som medlemsstaterna har infört. Konsekvenserna för EU:s budget kommer att vara obetydliga eftersom det faktum att man kan använda IMI som bas för e-tjänstekortet kommer att ge betydande stordrifts- och diversifieringsfördelar. Dessutom ligger såväl de viktigaste befintliga funktionerna i IMI som de som håller på att utvecklas i stor utsträckning i linje med kraven för e-tjänstekortet. Kostnaderna för anpassning och utveckling kommer därför att kunna hållas nere.

De anslag som är nödvändiga kommer att täckas genom omfördelning; inga budgetkonsekvenser väntas för EU:s budget utöver de anslag som redan har avsatts i kommissionens officiella ekonomiska planering.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Efter att det europeiska elektroniska tjänstekortet har införts planeras en översyn av den här förordningen vart femte år. Översynen ska också omfatta en utvärdering av samarbetet mellan

de samordnande myndigheterna i medlemsstaterna och i vilken utsträckning det finns ett behov att anpassa förfarandena för e-tjänstekortet med beaktande av den senaste utvecklingen inom e-förvaltning. Medlemsstaterna, tjänsteleverantörer, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter kommer också att uppmanas att utvärdera hur initiativet fungerar. Särskilda indikatorer som gör det möjligt att bedöma förordningens konsekvenser, såsom antalet tjänsteleverantörer som använder e-tjänstekortet, deras erfarenhet av de administrativa bördorna, snabbheten hos de förfaranden som används eller antalet uppgiftsutbyten mellan medlemsstaterna kommer att beaktas.

Med tanke på att man planerar att se över vissa aspekter i direktiv 2014/67/EU i juni 2019 bör potentialen hos de verktyg som erbjuds i enlighet med artikel 6 också ses över i samband med den översynen. Vid översynen ska man beakta erfarenheterna hos de medlemsstater som har valt att tillämpa den möjlighet som fastställs i artikel 6.3 i detta förslag till förordning, nämligen att uppfylla formaliteterna för utstationering av arbetstagare via den elektroniska plattformen kopplad till IMI.

• Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

I artikel 1 anges syftet för den föreslagna förordningen, nämligen införandet av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande administrativa resurser som kan användas av tjänsteleverantörer för att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster. I artikel 1 tydliggörs också att den erforderliga samordningen av medlemsstaternas bestämmelser för att möjliggöra ett sådant kort fastställs i det direktiv (tjänstekortsdirektivet) som kommer att antas samtidigt som den här förordningen.

I artikel 2 fastställs vilka verksamheter som kan omfattas av e-tjänstekortet samt de särskilda verksamheter, områden och frågor som i överensstämmelse med direktiv 2006/123/EG inte omfattas av e-tjänstekortet.

I den artikeln fastställs också att i likhet med direktiv 2006/123/EG påverkar denna förordning inte definitionen eller organisationen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller bestämmelser som omfattas av konkurrenslagstiftningen. Den påverkar inte heller den kulturella eller språkliga mångfalden eller mångfalden i medierna. Slutligen fastställs att förordningen inte påverkar straffrättsliga bestämmelser, arbetsrätten, skatterätten eller lagstiftningen om social trygghet.

Precis som när det gäller direktiv 2006/123/EG preciseras det att den här förordningen inte ska gälla om den strider mot en annan unionsakt som reglerar särskilda frågor rörande tillträde till och utövande av tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer eller för särskilda yrken.

Artikel 3 innehåller de definitioner som är relevanta för den här förordningen.

I artikel 4 fastställs vad ansökningar om e-tjänstekort ska omfatta. Ansökningsförfarandena ska vara desamma i hela EU och kommissionen ges genomförandebefogenheter för att fastställa ett standardformulär och tekniska detaljer samt delegerade befogenheter för att ytterligare specificera vilken typ av uppgifter och, undantagsvis, styrkande handlingar som ska bifogas ansökan.

Enligt artikel 5 måste försäkringsdistributörer och organ som utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla obligatorisk försäkring på begäran lämna försäkringsbevis till försäkringstagarna. I artikeln fastställs också vad försäkringsbeviset ska innehålla och den gör det möjligt för kommissionen att genom genomförandeakter anta ett harmoniserat format för försäkringsbeviset.

I artikel 6 ges innehavare av e-tjänstekortet möjlighet att uppfylla formaliteterna i samband med utstationering av personal i enlighet med direktiv 2005/36/EG via en elektronisk

plattform kopplad till IMI, under samordning av den samordnande myndigheten i hemmedlemsstaten. För utstationering av arbetstagare i enlighet med direktiven 96/71/EG och 2014/67/EG gäller samma möjlighet för de medlemsstater som har meddelat kommissionen att denna möjlighet bör gälla utstationering av arbetstagare på deras territorium. Om medlemsstaterna har inrättat förfaranden som gör det möjligt att på elektronisk väg fylla i en anmälan om utstationering av arbetstagare i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU, ska dessutom den elektroniska plattformen kopplad till IMI dirigera kortinnehavaren till de relevanta nationella förfarandena.

I artikel 7 ges tjänsteleverantörer som ansöker om ett e-tjänstekort möjlighet att uppfylla formaliteterna för egenföretagares fria rörlighet i enlighet med direktiv 2005/36/EG via en elektronisk plattform kopplad till IMI, under samordning av den samordnande myndigheten i hemmedlemsstaten. Artikel 7 gör det också möjligt att ersätta intyget om yrkeskvalifikationer som krävs enligt direktiv 2005/36/EG med ett ifyllt formulär för ansökan om ett e-tjänstekort.

I artikel 8 fastställs att förfarandena för ansökan, utfärdande, uppdatering, tillfällig indragning, återkallande och annullering av e-tjänstekortet ska vara helt elektroniska och tillgängliga via en elektronisk plattform kopplad till IMI, utan att det påverkar det interna arbetsflödet i förfarandet mellan de samordnande myndigheterna och de berörda myndigheterna i medlemsstaterna. I artikeln ges kommissionen befogenhet att genom genomförandeakter anta tekniska specifikationer för ovannämnda elektroniska förfaranden.

I artikel 9 fastställs gemensamma bestämmelser om formen för de handlingar som ska lämnas in i samband med förfarandet för e-tjänstekortet samt om översättning av dessa handlingar. Kommissionen ges befogenheter att genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för översättning av uppgifter och handlingar som används i samband med förfarandena för e-tjänstekortet.

I artikel 10 fastställs principer som tydliggör vilka avgifter som hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten får ta ut. Dessa avgifter får inte överstiga medlemsstaternas direkta kostnader. Kommissionen ges också befogenhet att genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser om villkor för och behandling av betalningar.

Enligt artikel 11 ska försäkringsdistributörer på begäran från en försäkringstagare utfärda ett intyg om tredje mans skadeståndskrav som gäller försäkringstagarens verksamhet. Kommissionen ges också befogenhet att genom genomförandeakter anta bestämmelser om ett standardformat för intyget.

Enligt artikel 12 ska försäkringsdistributörer och organ som utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla en obligatorisk försäkring och i beräkningen av premier och i godkännandepolicyn på ett icke-diskriminerande sätt ta vederbörlig hänsyn till det intyg som tjänsteleverantören lagt fram.

Enligt artikel 13 ska branschorganisationer som erbjuder sina medlemmar eller särskilda tjänsteleverantörer kollektivt skydd inom ramen för yrkesansvarsförsäkringen se till att tjänsteleverantörer från andra medlemsstater som uttrycker intresse av ett sådant skydd på ett icke-diskriminerande sätt får tillgång till det, inklusive innehavare av e-tjänstekortet.

I artikel 14 införs en skyldighet för de berörda samordnande myndigheterna att utbyta information med varandra. Kommissionen ges också befogenhet att genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för behandling av detta informationsutbyte.

Artikel 15 reglerar kommissionens utövande av delegering som avses i artikel 4.

I artikel 16 fastställs vilken kommitté som ska biträda kommissionen i samband med antagandet av genomförandeakter samt det tillämpliga förfarandet i enlighet med förordning (EU) 182/2011.

I artikel 17 fastställs en skyldighet för medlemsstaterna att utse en samordnande myndighet med befogenhet att utföra de uppgifter som den tilldelats i enlighet med denna förordning och direktivet om den rättsliga och operativa ramen för det europeiska elektroniska tjänstekortet. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen namnet på den samordnande myndigheten och registrera den i IMI.

Enligt artiklarna 18 och 19 ska kommissionen övervaka och se över följderna av denna förordning för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster i medlemsstaterna. De hänvisar också till översynen av de verktyg som ställs till förfogande enligt artikel 6, som ett led i översynen enligt direktiv 2014/67/EU.

Artikel 20 innehåller bestämmelser om en ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om IMI för att införa e-tjänstekortet i den förordningens tillämpningsområde.

Artikel 21 gäller ikraftträdandet och tillämpningen. De relevanta datumen är anpassade efter de datum som föreslås för direktivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande administrativa verktyg

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁶,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁷,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) garanteras tjänsteleverantörer etableringsfrihet i medlemsstaterna och frihet att tillhandahålla tjänster mellan medlemsstaterna.
- (2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG¹⁸ fastställs allmänna bestämmelser som ska underlätta tjänsteleverantörernas möjlighet att utöva etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster. Där föreskrivs bland annat att medlemsstaterna bör erbjuda administrativa förenklingar, till exempel gemensamma kontaktpunkter, och godta ansvarsförsäkringar som är likvärdiga dem tjänsteleverantörer redan har i sitt hemland.
- (3) Enligt direktiv 2006/123/EG är medlemsstaterna skyldiga att införa kontaktpunkter och hålla dem ständigt uppdaterade så att en tjänsteleverantör som vill etablera sig eller tillhandahålla tjänster kan hitta all relevant information om krav som ska uppfyllas och elektroniska förfaranden för alla formaliteter, tillstånd och anmälningar som ska fullgöras. Kostsamma informationsproblem och svårigheter att fullgöra de nationella förfarandena på distans finns dock fortfarande kvar för tjänsteleverantörer, särskilt när det gäller sektorsrelaterade krav. Samarbetet mellan förvaltningarna i olika medlemsstater bör i princip ske via informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*), en it-plattform för gränsöverskridande informationsutbyte och

¹⁶ EUT C , , s. .

¹⁷ EUT C , , s. .

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

ömsesidigt bistånd mellan myndigheterna i olika medlemsstater enligt det direktivet. Trots att myndigheterna ibland har tvivel om lagligheten när det gäller en tjänsteleverantörs etablering i en annan medlemsstat, utnyttjas inte de samarbetsmöjligheter som för närvarande erbjuds med IMI fullt ut.

- (4) Det finns fortfarande krav som gör det betungande och mindre attraktivt för tjänsteleverantörer att utvidga sin verksamhet på den inre marknaden, t.ex. många och olikartade tillståndssystem hos olika myndigheter och som, när det gäller etablering, inte ger ömsesidigt erkännande av villkor som redan är uppfyllda i andra medlemsstater eller som, när det gäller tillfälligt tillhandahållande av tjänster över gränserna, tillämpas oproportionerligt eller med omotiverade restriktioner. Följaktligen ställs tjänsteleverantörer inför många och oproportionerliga efterlevnadskostnader när de är verksamma över gränserna.
- (5) Formaliteter i samband med tillstånd och anmälningar kräver ofta att pappersformulär ska fyllas i och att handlingar ska lämnas in och översättas till betydande kostnader, och även de måste uppfylla vissa formella krav, som certifiering eller autentisering. Information om dessa hinder finns antingen inte tillgänglig på nätet eller är bristfällig, ofullständig, spridd och svårtolkad med hänsyn till de särskilda omständigheterna för en tjänsteleverantör som vill utvidga verksamheten över gränserna, eftersom de ofta är inriktade på rent inhemska situationer. Tjänsteleverantörer riskerar ofta att behöva sända in uppgifter och handlingar flera gånger och genomgå dubbla kontroller hos olika myndigheter i samma medlemsstat. Betydande kostnader för översättning är också ett stort hinder för att få företag att ta de första stegen mot att bedriva gränsöverskridande verksamhet.
- (6) Gränsöverskridande handel och gränsöverskridande investeringar i vissa företagstjänster och byggtjänster är särskilt ovanliga, trots en potential för bättre integrering av tjänstemarknaderna, vilket ger betydande negativa effekter för resten av ekonomin. Detta otillräckliga resultat leder till situationer där potentialen för ökad tillväxt och sysselsättning på den inre marknaden ännu inte utnyttjas fullt ut.
- (7) Om man kan undanröja de kvarstående hindren för ökad gränsöverskridande verksamhet på tjänsteområdet, kommer det att bidra till att stärka konkurrenskraften, vilket i sin tur leder till ett ökat utbud och bättre priser för konsumenterna och till mer konkurrenskraftiga tjänstesektorer, vilket skapar nya arbetstillfällen, främjar produktiviteten och lockar till fler investeringar och mer innovation.
- (8) Syftet med denna förordning är att underlätta etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster inom den inre marknaden på områden som redan omfattas av direktiv 2006/123/EG, genom att ytterligare åtgärder antas om tillnärmning av föreskrifter som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Denna förordning bör grundas på artikel 114 i EUF-fördraget.
- (9) Mot bakgrund av detta införs med denna förordning ett europeiskt elektroniskt tjänstekort som bör underlätta för vissa tjänsteleverantörer att utvidga tillhandahållandet av tjänster över gränserna på den inre marknaden, antingen i form av ett tillfälligt tillhandahållande av tjänster eller genom en sekundär etablering med filialer, agenturer eller kontor.
- (10) Det specifika målet för denna förordning är företagstjänster och byggtjänster som ingår i tillämpningsområdet för direktiv... [ESC Directive] ... och som möter några av de svåraste rättsliga och administrativa hindren för gränsöverskridande expansion och som därmed har en outnyttjad potential för integrering på den inre marknaden.

- (11) Alla frågor, verksamheter och områden som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2006/123/EG bör undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Denna förordning påverkar inte frågor, verksamheter och områden som härrör från beskattning, social trygghet och arbetsrätt, inbegripet alla rättsliga eller avtalsreglerade bestämmelser om anställningsvillkor, arbetsförhållanden, inbegripet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, samt förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. Den påverkar inte heller medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet. Denna förordning påverkar inte heller någon bestämmelse som följer av konkurrenslagstiftningen och inte regler om tillämplig lag och jurisdiktion i enlighet med internationell privaträtt.
- (12) För konsekvensens skull bör eventuella konflikter mellan denna förordning och övriga EU-rättsakter som reglerar specifika frågor rörande tillträde till och utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer lösas i enlighet med artikel 3 i direktiv 2006/123/EG vad gäller konflikter mellan detta direktiv och sådana akter, med tillämpning av dessa akter. Härav följer att bestämmelserna i denna förordning inte kan åberopas för att motivera förhandstillståndsförfaranden, förhandsanmälningssystem eller etableringskrav som är förbjudna enligt andra unionsakter som reglerar specifika frågor rörande tillträde till och utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer, t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000¹⁹. Den här förordningen påverkar därför inte heller på något sätt de skyldigheter som tjänsteleverantörer har i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG²⁰ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU²¹.
- (13) Ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör införas som ett frivilligt alternativ för tjänsteleverantörer. Tjänsteleverantörer bör även fortsättningsvis ha möjlighet att styrka överensstämmelse med tillämpliga krav när de utvidgar verksamheten över gränserna, inom ramen för andra tillstånd och anmälningar som införts enligt den nationella lagstiftningen i de berörda medlemsstaterna. Tjänsteleverantörer bör alltid kunna välja att inte ansöka om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.
- (14) Det europeiska tjänstekortet bör vara helt elektroniskt, bygga nästan uteslutande på uppgifter från tillförlitliga källor, begränsa användningen av handlingar till det absolut nödvändiga och möjliggöra flerspråkig behandling för att undvika kostnader för översättning. För att förfarandet ska bli helt elektroniskt och möjliggöra administrativt samarbete mellan hemmedlemsstater och värdmedlemsstater, bör informationssystemet för den inre marknaden, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012²², användas i enlighet med denna förordning. En särskild elektronisk plattform bör utvecklas för utfärdande, uppdatering, tillfällig indragning, återkallande eller annullering av europeiska

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s.11).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen), (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

elektroniska tjänstekort, och för att göra giltiga europeiska elektroniska tjänstekort tillgängliga elektroniskt för innehavarna och för de behöriga myndigheterna.

- (15) Vid ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör ett harmoniserat flerspråkigt formulär göras tillgängligt för att säkerställa att alla uppgifter finns med som behövs för att identifiera tjänsteleverantören och de tjänster för vilka kortet begärs, och även för att bedöma de specifika krav som gäller för tjänsterna i fråga, t.ex. sådana som rör intyg om sökandens etablering i hemmedlemsstaten, sökandens anseende och försäkringsskydd. På så sätt görs dessa uppgifter tillgängliga för myndigheterna i både hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten.
- (16) Kommissionen bör delegeras befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget för att närmare fastställa vilka uppgifter som ska ingå i standardansökningsformuläret och vilka handlingar som ska bifogas ansökan som styrkande handlingar. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa ett likvärdigt deltagande i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (17) Vid genomförandet av denna förordning bör medlemsstaterna informera och uppdatera kommissionen om förfaranden som föreskrivs i nationell lagstiftning om inkommande gränsöverskridande tjänsteleverantörer som önskar tillhandahålla tjänster tillfälligt eller genom en filial, agentur eller ett kontor, inbegripet de uppgifter och handlingar som dessa förfaranden gäller, så att formulär för ansökan. För att säkerställa ett enhetligt genomförande i fråga om den nödvändiga information som ska lämnas vid ansökan om det europeiska elektroniska tjänstekortet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²³.
- (18) Det kan vara svårt att hitta en beskrivning av villkoren och täckningen för en obligatorisk eller frivillig försäkring som ingår i skriftliga avtal. Försäkringsdistributörer liksom de organ som utses av en medlemsstat för att tillhandahålla obligatorisk försäkring, bör därför tillhandahålla en beskrivning av de viktigaste delarna för sin kund i form av ett försäkringsbevis. Detta bevis bör bifogas ansökningsformuläret. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna del av förordningen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta ett harmoniserat format för bevisen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
- (19) Innehavare av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kan vilja utstationera personal till värdmedlemsstatens territorium. Tjänsteleverantörer som gör det kan omfattas av krav, exempelvis förhandsanmälningar till värdmedlemsstaten, vilka krävs för att skydda utstationerade arbetstagare. Det europeiska elektroniska tjänstekortet kommer inte på något sätt att påverka innehållet i sådana anmälningar eller värdmedlemsstatens ansvar i det avseendet.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (20) En elektronisk plattform som är kopplad till IMI och som ska utvecklas av kommissionen, bör göras tillgänglig för innehavare av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för att underlätta efterlevnaden av de formaliteter som, allt efter omständigheterna, måste fullföljas hos värdmedlemsstaten. Dessa formaliteter gäller framför allt den eventuella skyldigheten att lämna förhandsunderrättelser om arbetstagares yrkeskvalifikationer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG²⁴.
- (21) Vad gäller den förhandsanmälan som kan krävas enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU²⁵, ska den elektroniska plattform som är kopplad till IMI leda innehavare av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort till de elektroniska nationella förfaranden som inrättats i den värdmedlemsstat dit arbetstagarna ska utstationeras, om de nationella förfarandena medger att ovannämnda förhandsanmälan görs på elektronisk väg.
- (22) Kommissionen bör göra den elektroniska plattformen som är kopplad till IMI tillgänglig för de medlemsstater som i förväg har meddelat kommissionen att de har för avsikt att utnyttja denna möjlighet. Om medlemsstaterna beslutar att tillåta att IMI används för att lämna förhandsanmälan om arbetstagare som utstationeras inom deras territorium, ska innehavare av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kunna lämna en sådan anmälan som avses i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU direkt till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2014/67/EU, genom den elektroniska plattform som är kopplad till IMI. I detta syfte bör en värdmedlemsstat tillhandahålla alla uppgifter som krävs i enlighet med artikel 9.1 a och 9.2 i direktiv 2014/67/EU som underlag för ett flerspråkigt formulär som ska lämnas för anmälan av utstationerade arbetstagare inom dess territorium. Kommissionen bör offentliggöra detta formulär i *Europeiska unionens officiella tidning* och göra det tillgängligt på den elektroniska plattform som är kopplad till IMI. Den relevanta informationen om de uppgifter som krävs bör vara tillgängliga för den berörda värdmedlemsstaten i full överensstämmelse med de språkkrav som anges i artikel 9.1 a i direktiv 2014/67/EU. Dessa medlemsstaters erfarenheter av att använda den elektroniska plattform som är kopplad till IMI bör ingå i den bedömning som avses i artikel 19 andra stycket i denna förordning.
- (23) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna förordning vad gäller förfaranden för att utfärda och uppdatera ett europeiskt elektroniskt tjänstekort, och formaliteter för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare, annan än den som avses i föregående skäl, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta bestämmelser om elektronisk behandling av dessa förfaranden. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
- (24) Nationella administrativa förfaranden till stöd för de förfaranden som regleras i denna förordning bör vara elektroniska om den berörda medlemsstaten så beslutar. Medlemsstaterna kan emellertid använda informationssystemet för den inre

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22)

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s.11).

marknaden som infördes genom förordning (EU) nr 1024/2012 för nationella ändamål för administrativt samarbete.

- (25) I förfaranden för utfärdande, uppdatering, tillfälligt upphävande eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort bör handlingar endast i undantagsfall användas, om det är absolut nödvändigt med mer detaljerade uppgifter. I alla händelser bör alla dessa handlingar användas och godkännas i enkel form.
- (26) I samband med formaliteterna för utstationering av personal inom reglerade yrken eller rörlighet för egenföretagare vad gäller kontroll av yrkeskvalifikationer, kan EU-lagstiftningen tillåta att handlingar lämnas in i särskild form, till exempel som certifierade eller autentiserade dokument. Sådan certifiering eller autentisering bör, när den genomförts i medlemsstaten där handlingen i fråga utfärdats, godkännas i hela EU.
- (27) Auktoriserad översättning av handlingar bör inte krävas enligt den här förordningen. Elektroniska plattformar för förfaranden bör tillhandahålla en teknisk lösning för översättning av innehållet. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna del av förordningen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Bestämmelser om översättning av handlingar i samband med utstationering av personal och ansökan om intyg avseende sociala avgifter bör inte omfattas av denna förordning.
- (28) Medlemsstaterna har rätt att ta ut avgifter endast för särskilda kostnader i samband med förfarandet. Kostnader som redan täcks av unionens budget bör inte leda till avgifter som medlemsstaterna tar ut. Medlemsstaterna bör via IMI meddela kommissionen vilka avgifter de tar ut och offentliggöra denna information. Med tanke på att IMI i princip erbjuder alla nödvändiga verktyg bör medlemsstaterna inte ta ut avgifter för exempelvis uppdatering, tillfälligt återkallande, upphävande eller annullering av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av bestämmelserna om avgifter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta bestämmelser om villkor för och behandling av betalningar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
- (29) Den här förordningen bygger på ett förstärkt administrativt samarbete mellan hemmedlemsstater och värdmedlemsstater, vilket bör inbegripa informationsutbyte och användning av sammankopplade nationella register för att samla in eller kontrollera tidigare erhållna uppgifter, t.ex. register som krävs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG²⁶ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/848²⁷. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av hanteringen och behandlingen av informationsutbytet och ömsesidigt bistånd, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
- (30) Tjänsteleverantörer som måste skaffa en yrkesansvarsförsäkring i medlemsstater där de inte har varit verksamma har ofta svårt att uppvisa sin skadehistorik från andra

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

ställen. Skadehistorik är en avgörande faktor för försäkringsdistributörer i fastställandet och bedömningen av riskprofilen för en potentiell kund. Skadehistoriken kan vara svår att uppvisa på grund av dålig kommunikation mellan försäkringsdistributörer över gränserna för den inre marknaden, men också på grund av skillnader vid beskrivningen av en försäkringstagares historik, även inom en och samma medlemsstat. Försäkringsdistributörer och organ som utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla obligatorisk försäkring bör därför vara skyldiga att utfärda ett intyg om tredje mans skadeståndskrav som kan användas över gränserna och även inom landet, om en tjänsteleverantör byter försäkringsdistributör.

- (31) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna förordning när det gäller beskrivningen av ansvarsskyldigheten, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta bestämmelser för ett standardiserat presentationsformat för ett sådant intyg. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
- (32) Ett intyg om skadehistorik bör vara avgörande för att försäkringsdistributörer och organ som utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla obligatorisk ansvarsförsäkring ska kunna förbjuda diskriminerande praxis gentemot tjänsteleverantörer som är verksamma över gränserna och vars uppgifter är mer begränsade och svåra att få tag i. Samma princip om icke-diskriminering bör tillämpas för branschorganisationer som erbjuder sina medlemmar eller andra tjänsteleverantörer gruppförsäkring.
- (33) Varje medlemsstat bör utse en enda samordnande myndighet som ska utföra de uppgifter som föreskrivs i denna förordning, utan att det påverkar de befogenheter som anges i tillämplig nationell lagstiftning. Dessa myndigheter bör registreras som en behörig myndighet i informationssystemet för den inre marknaden för tillämpningen av förordning (EU) nr 1024/2012 och meddelas kommissionen.
- (34) Tillämpningen av denna förordning bör övervakas och utvärderas för att man ska kunna fastställa dess effekt på kostnaderna för utvidgad gränsöverskridande verksamhet, på ökad öppenhet i fråga om tjänsteleverantörer med gränsöverskridande verksamhet och på konkurrensen, priset och kvaliteten för de tjänster som tillhandahålls. Effekterna av denna förordning och det praktiska samarbetet mellan de samordnande myndigheterna bör utvärderas regelbundet. Denna övervakning kommer att ske i samarbete med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter.
- (35) I syfte att anpassa IMI till de avsedda uppgifterna enligt denna förordning, bör förordning (EU) nr 1024/2012 ändras i enlighet med detta.
- (36) Eftersom målen för denna förordning, på grund av risken för komplexitet och inkonsekvens mellan regleringen av vissa tjänster i medlemsstaterna, inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna utan är lättare att uppnå på unionsnivå med hjälp av intensifierad administrativ samordning och harmonisering i unionen, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) Den här förordningen står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Genom införandet av det europeiska elektroniska tjänstekortet och tillhörande administrativa verktyg och förfaranden, syftar den här förordningen

framför allt till att främja etableringsrätten och rätten att tillhandahålla tjänster i alla medlemsstater, att förhindra varje form av diskriminering på grund av nationalitet och att säkerställa ett opartiskt, rättvist och rimligt snabbt förfarande i enlighet med artiklarna 15, 21 och 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samtidigt som full respekt för skyddet av personuppgifter, även i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001²⁸, och med hänsyn till den risk för missbruk av rättigheter som anges i artikel 8 respektive 54 i stadgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande administrativa verktyg, som ska tillhandahållas i hela Europeiska unionen till tjänsteleverantörer som vill använda sig av detta kort.

För att ett sådant europeiskt elektroniskt tjänstekort ska vara tillgängligt för att starta och utöva verksamhet som tjänsteleverantör fastställs den erforderliga samordningen av bestämmelserna i medlemsstaternas lagar eller andra författningar i direktiv [tjänstekortsdirektivet].

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller de tjänster som förtecknas i bilagan till direktiv [tjänstekortsdirektivet].
2. Denna förordning påverkar inte de frågor som nämns i artikel 1.2–1.7 i direktiv 2006/123/EG.
Den ska inte tillämpas på de verksamheter och områden som nämns i artikel 2.2 och 2.3 i direktiv 2006/123/EG.
3. Om bestämmelserna i denna förordning strider mot en bestämmelse i en annan unionsakt som reglerar specifika frågor rörande tillträde till och utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda sektorer eller för särskilda yrken, ska bestämmelsen i den andra unionsakten ges företräde och tillämpas på dessa särskilda sektorer eller yrken.
Denna förordning, särskilt kapitel III, ska inte påverka arbetstagares rättigheter, tjänsteleverantörers skyldigheter och relaterade kontroller i medlemsstaterna enligt direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Artikel 3 Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *uppgifter om en tjänsteleverantörers anseende*: uppgifter enligt artikel 33.1 i direktiv 2006/123/EG.
2. *elektroniskt dokument*: elektroniskt dokument enligt definitionen i artikel 3.35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014²⁹.
3. *IMI*: informationssystemet för den inre marknaden som inrättats genom förordning (EG) nr 1024/2012.
4. *officiell handling*: handling utfärdad av myndigheter i en medlemsstat i enlighet med nationell lag rörande frågor som är relevanta för förfaranden som regleras av denna förordning enligt följande:
 - a) Handlingar som härrör från en myndighet eller en tjänsteman tillhörande domstolsväsendet i en medlemsstat, inklusive handlingar som härrör från åklagarväsendet, en domstolstjänsteman eller en stämningsman (*huissier de justice*).
 - b) Administrativa handlingar.
 - c) Notariella handlingar.
 - d) Officiella intyg anbringade på handlingar som undertecknats av en privatperson, såsom officiella intyg om registreringen av en handling eller dess existens vid ett visst datum samt officiella autentiseringar och notariell autentisering av namnunderskrift.
 - e) Handlingar upprättade i tjänsten av diplomatiska eller konsulära tjänstemän i en medlemsstat, oberoende av på vilken stats territorium, när sådana handlingar måste läggas fram inom en annan medlemsstats territorium eller för en annan medlemsstats diplomatiska eller konsulära tjänstemän på en tredjestats territorium.
5. *legalisering*: det formella förfarandet för att intyga riktigheten av en namnunderskrift från en person som innehar ett offentligt ämbete, den egenskap vari den som undertecknat handlingen har uppträtt samt, i förekommande fall, äktheten hos det sigill eller den stämpel som åsatts handlingen.
6. *apostill*: formalitet som kan krävas för att intyga en namnunderskrifts riktighet, den egenskap vari den som undertecknat handlingen uppträtt samt, i förekommande fall, äktheten hos det sigill eller den stämpel som åsatts handlingen som utfärdats av den behöriga myndigheten i den stat som handlingen härrör från, i enlighet med Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om slopande av kravet på legalisering av utländska allmänna handlingar (Apostillkonventionen).
7. *bestyrkt kopia*: kopia av en originalhandling som är undertecknad och som av en för detta genom nationell rätt bemyndigad myndighet har intygats vara en korrekt och fullständig återgivning av den originalhandling.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

8. *auktoriserad översättning*: översättning som är gjord av en person som är behörig i enlighet med en medlemsstats nationella rätt.
9. *yrkesansvarsförsäkring*: en yrkesansvarsförsäkring enligt definitionen i artikel 23.5 sista strecksatsen i direktiv 2006/123/EG.
10. *tjänst*: en tjänst enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/123/EG.
11. *tjänsteleverantör*: en tjänsteleverantör enligt definitionen i artikel 4.2 i direktiv 2006/123/EG.
12. *etableringsmedlemsstat*: en etableringsmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv 2006/123/EG.
13. *etablering*: etablering enligt definitionen i artikel 4.5 i direktiv 2006/123/EG.
14. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken en tjänsteleverantör har gjort en ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.
15. *värmedlemsstat*: den medlemsstat som en tjänsteleverantör har förklarat sin avsikt att tillhandahålla tjänster i med ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.
16. *krav*: ett krav enligt definitionen i artikel 4.7 i direktiv 2006/123/EG.
17. *samordnande myndighet*: myndighet som utsetts i enlighet med artikel 17.
18. *behörig myndighet*: något av följande:
 - i) En behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv 2006/123/EG.
 - ii) En behörig myndighet enligt definitionen i artikel 3.1 d i direktiv 2005/36/EG.
 - iii) En myndighet eller ett organ med ansvar för ett centralt register, handelsregister eller bolagsregister i en medlemsstat.
 - iv) En skattemyndighet i en medlemsstat.
19. *försäkringsdistributör*: en försäkringsdistributör enligt definitionen i artikel 2.1.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2016/97³⁰.

KAPITEL II

FÖRFARANDE FÖR ATT UTFÄRDA ETT EUROPEISKT ELEKTRONISKT TJÄNSTEKORT

Artikel 4

Ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort

1. Tjänsteleverantörer kan ansöka om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort.

Alla ansökningar om europeiska elektroniska tjänstekort ska göras med ett flerspråkigt standardformulär via en elektronisk plattform som är kopplad till IMI.

Standardformuläret ska omfatta följande:

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (omarbetning) (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

- a) Identifiering av tjänsteleverantören, i förekommande fall inklusive registreringsnummer i centrala register, handelsregister eller bolagsregister och för skatte- och socialförsäkringsändamål.
 - b) Identifiering av den planerade tjänsteverksamheten, värdmedlemsstaten och typen av europeiskt elektroniskt tjänstekort.
 - c) Angivande av om det finns planer på att tillhandahålla informationssamhällets tjänster.
 - d) Uppgifter som rör tjänsteleverantörens etablering i hemmedlemsstaten när det gäller den tjänsteverksamhet som identifierats i enlighet med led b, inklusive datum för första etablering och identifiering av andra etableringsmedlemsstater.
 - e) Krav som sökanden ska uppfylla för att få tillhandahålla tjänster i sin hemmedlemsstat, såsom krav på kvalifikationer eller certifiering.
 - f) Uppgifter om tjänsteleverantörens anseende.
 - g) Information om tjänsteleverantörens befintliga ansvarsförsäkringar när det gäller yrkesmässigt ansvar inom hemmedlemsstatens territorium, inklusive information i förekommande fall om skyddet för verksamhet som bedrivs inom andra medlemsstaters territorium.
 - h) En hänvisning till tidigare europeiska elektroniska tjänstekort som utfärdats för samma tjänsteleverantör och tjänsteverksamhet som identifierats i enlighet med leden a och b.
2. Kommissionen ska ange hur den information som avses i leden a–h ovan ska redovisas i standardformuläret och ska genom genomförandeakter fastställa de tekniska detaljerna för standardformuläret i hela Europeiska unionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.
- Ansökan ska omfatta alla de styrkande handlingar som krävs och som sökanden har laddat upp på den elektroniska plattform där standardformuläret för ansökan finns.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 för att närmare fastställa
- a) de uppgifter i standardformuläret som avses i punkt 1 a–h och som ska ingå i formuläret,
 - b) vilka ytterligare handlingar eller kategorier av handlingar som undantagsvis ska bifogas ansökan som styrkande handlingar,
4. Medlemsstaterna ska via IMI senast den [9 månader efter denna förordnings ikraftträdande] till kommissionen lämna all den information om förfarandena när det gäller de krav som tjänsteleverantörerna ska uppfylla för att få tillhandahålla tjänster genom en filial, en agentur eller ett kontor och för att tillfälligt få tillhandahålla gränsöverskridande tjänster som omfattas av direktiv [tjänstekortsdirektivet] som behövs för att man ska kunna utarbeta standardansökningsformulär, med en beskrivning av de uppgifter och handlingar som tjänsteleverantören i enlighet med nationell rätt ska lägga fram, i den mån informationen inte ingick i den anmälan av själva kravet som redan gjorts i enlighet med artiklarna 15.7 och 39.5 i direktiv 2006/123/EG.

5. Innan lagstiftningen i fråga träder i kraft ska medlemsstaterna via IMI underrätta kommissionen om ändringar av den information som tidigare lämnats till kommissionen i enlighet med punkt 4.

Artikel 5 **Försäkringsbevis**

1. Om information om försäkringsskydd lämnas i standardformuläret, i enlighet med artikel 4.1 tredje stycket led g, ska ett försäkringsbevis bifogas ansökningsformuläret. Försäkringsdistributören eller det organ som utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla obligatorisk försäkring ska på begäran lämna försäkringsbeviset till sökanden.

Försäkringsbeviset ska innehålla information om förekomsten av yrkesansvarsförsäkring för de berörda tjänsterna, inklusive skyddets territoriella räckvidd i andra medlemsstater, de risker som försäkras, giltighetstiden, försäkringsbeloppen per skada och för alla skador under ett år samt eventuella undantag.

2. Kommissionen får genom en genomförandeakt anta ett harmoniserat format för det försäkringsbevis som avses i punkt 1 andra stycket.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

KAPITEL III **FORMALITETERNA FÖR UTSTATIONERING AV** **PERSONAL OCH RÖRLIGHET FÖR EGENFÖRETAGARE**

Artikel 6 **Formaliteter för utstationerad personal**

1. Tjänsteleverantörer med europeiskt elektroniskt tjänstekort kan till värdmedlemsstatens behöriga myndighet enligt definitionen i artikel 3.18 ii lämna en förhandsunderrättelse i enlighet med artikel 7 i direktiv 2005/36/EG avseende yrkeskvalifikationerna hos den personal som de tänker utstationera i värdmedlemsstaten i samband med den tjänsteverksamhet som kortet gäller, via en elektronisk plattform kopplad till IMI.

Föregående stycke ska inte tillämpas på förhandsunderrättelser avseende yrkeskvalifikationer för reglerade yrken

i) som har konsekvenser för folkhälsa eller allmän säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel II, III eller IIIA i direktiv 2005/36/EG,

ii) för vilka ett europeiskt yrkeskort har införts i enlighet med direktiv 2005/36/EG.

Underrättelsen om den utstationerade personalens yrkeskvalifikationer ska lämnas in som ett flerspråkigt formulär med de styrkande handlingar som krävs enligt artikel 7.1 och 7.2 i direktiv 2005/36/EG.

En underrättelse som görs i enlighet med denna punkt ska utgöra en underrättelse enligt artikel 7 i direktiv 2005/36/EG.

2. Tjänsteleverantörer med europeiskt elektroniskt tjänstekort som avser att i samband med den aktuella tjänsten utstationera arbetstagare i en värdmedlemsstat ska göra en anmälan i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU och därvidlag följa de förfaranden som fastställts av medlemsstaterna.

Om medlemsstaterna har inrättat förfaranden som gör det möjligt att på elektronisk väg fylla i en anmälan om utstationering av arbetstagare i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU, ska den elektroniska plattform kopplad till IMI som avses i punkt 1 dirigera kortinnehavaren till de relevanta nationella förfarandena.

3. Tjänsteleverantörer med europeiskt elektroniskt tjänstekort kan också i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anmäla vilka arbetstagare de tänker utstationera i värdmedlemsstaten i samband med den tjänsteverksamhet som kortet gäller till värdmedlemsstatens behöriga myndighet enligt definitionen i artikel 2 a direktiv 2014/67/EU via den elektroniska plattform kopplad till IMI som avses i punkt 1, om en värdmedlemsstat har meddelat kommissionen att denna möjlighet bör gälla utstationering av arbetstagare på dess territorium.

För att kunna använda den möjlighet som anges i första stycket ska en värdmedlemsstat tillhandahålla alla uppgifter som krävs i enlighet med artikel 9.1 a och 9.2 i direktiv 2014/67/EU som underlag för ett flerspråkigt formulär som ska lämnas vid anmälan av utstationerade arbetstagare inom dess territorium. Kommissionen ska offentliggöra detta formulär i *Europeiska unionens officiella tidning* och göra det tillgängligt på den elektroniska plattform som är kopplad till IMI. Den relevanta informationen vad gäller de uppgifter som krävs ska vara tillgänglig för den berörda värdmedlemsstaten i full överensstämmelse med de språkkrav som anges i artikel 9.1 a i direktiv 2014/67/EU.

En anmälan som görs i enlighet med första och andra stycket ska utgöra en giltig anmälan i enlighet med artikel 9.1 a och 9.2 i direktiv 2014/67/EU, utan att det påverkar tillämpningen av andra administrativa krav eller kontrollåtgärder som ålagts av värdmedlemsstaten i enlighet med artikel 9 i det direktivet.

En värdmedlemsstat kan meddela kommissionen att den inte längre vill tillämpa den möjlighet som anges i första stycket.

4. Kommissionen ges befogenhet att genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för utformning av de flerspråkiga formulär som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 7

Formaliteter för egenföretagares rörlighet

1. Tjänsteleverantörer som är fysiska personer och ansöker om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort kan på förhand anmäla vilka yrkeskvalifikationer de har via en elektronisk plattform kopplad till IMI, på samma villkor som föreskrivs i artikel 6.1 för arbetstagare.

När det gäller förhandsanmälan av tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer ska de intyg som avses i artikel 7.2 b och d i direktiv 2005/36/EG ersättas av det ifyllda formuläret för ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort, som delgetts värdmedlemsstaten i enlighet med artikel 11 i direktiv [tjänstekortsdirektivet] och som styrker att tjänsteleverantören är etablerad.

2. En anmälan som görs i enlighet med punkt 1 ska utgöra en förhandsunderrättelse enligt artikel 7 i direktiv 2005/36/EG.
3. Kommissionen får genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för utformning av det flerspråkiga formulär som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.2.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM FÖRFARANDENA FÖR DET EUROPEISKA ELEKTRONISKA TJÄNSTEKORTET

Artikel 8 ***Elektroniska förfaranden***

1. Tjänsteleverantörer ska ha rätt till helt elektronisk hantering och behandling av förfarandena för ansökan, utfärdande och uppdatering av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och till helt elektroniska formaliteter i enlighet med artiklarna 6.1, 6.3 och 7.

Kommissionen ska tillhandahålla dessa elektroniska förfaranden och formaliteter i en elektronisk plattform som är kopplad till IMI.

Medlemsstaterna ska avgöra om arbetsflödet i förfarandet mellan deras samordnande myndigheter och behöriga myndigheter som är involverade i förfarandena för det europeiska elektroniska tjänstekortet och formaliteterna för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare i enlighet med artiklarna 6 och 7 ska vara elektroniskt eller inte.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska specifikationer för elektronisk hantering och behandling av de förfaranden som avses i punkt 1, inklusive åtgärder för att säkerställa uppgifternas integritet, konfidentialitet och riktighet samt villkor och förfaranden för hur innehavaren av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska ladda ner sådana uppgifter, så att tredje parter får tillgång till dem och kan kontrollera dem.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

3. Medlemsstaternas samordnande myndigheter ska informera allmänheten om hur det europeiska elektroniska tjänstekortet fungerar och om dess mervärde samt om formaliteterna för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare i enlighet med artiklarna 6.1 och 7.

Artikel 9 ***Handlingarnas form och översättning***

1. I samband med förfarandena för utfärdande, uppdatering, tillfällig indragning eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska medlemsstaternas behöriga myndigheter godta handlingar i form av en kopia och ska inte kräva att handlingar som lämnats till dem ska underställas legalisering, apostill, bestyrkande eller autentisering.
2. I den mån det i enlighet med unionslagstiftningen krävs att man använder en särskild form av handlingar i samband med formaliteterna för utstationering av personal och

rörlighet för egenföretagare i enlighet med artiklarna 6.1 och 7, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.19 ii godta

a) officiella handlingar, bestyrkta handlingar och bestyrkta kopior av dem för vilka det inte krävs apostill eller någon form av legalisering,

b) handlingar som har bestyrkts eller autentiserats i den medlemsstat där de utfärdats, som bestyrkta eller autentiserade i enlighet med sina medlemsstaters lagar och andra författningar eller praxis,

c) bestyrkta kopior som gjorts i en medlemsstat, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där bestyrkandet gjordes.

3. Det ska inte krävas någon auktoriserad översättning av handlingar som används i samband med utfärdande, uppdatering, tillfällig indragning eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort eller i samband med formaliteterna för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare i enlighet med artiklarna 6.1 och 7. Detta ska inte påverka medlemsstaternas rätt att i enlighet med unionslagstiftningen kräva icke-auktoriserade översättningar av handlingar på något av sina officiella språk.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för automatisk översättning av uppgifter och handlingar i samband med förfarandena för utfärdande, uppdatering, tillfällig indragning eller återkallande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort eller i samband med formaliteterna för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare i enlighet med artiklarna 6.1 och 7. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 10

Avgifter för utfärdande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och för formaliteterna för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare

1. Alla avgifter som tas ut i samband med ett förfarande för att utfärda ett europeiskt elektroniskt tjänstekort ska vara rimliga och proportionella och får inte överstiga de direkta kostnaderna för de specifika uppgifterna i samband med förfarandet.

Tjänstелеverantörerna ska ha rätt att få tillbaka de avgifter de förskotterat till antingen hemmedlemsstaten eller värdmedlemsstaten i samband med ansökningar som inte har prövats, kontrollerats och färdigställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.1 i direktiv [tjänstekortsdirektivet].

Det ska inte tas ut någon avgift för

a) förfarandena för att uppdatera, tillfälligt dra in, återkalla eller annullera ett europeiskt elektroniskt tjänstekort,

b) kortinnehavarens tillhandahållande av kompletterande uppgifter i enlighet med artikel 17.4 i [direktiv],

c) formaliteter som införts i enlighet med artiklarna 6.1 och 7 för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare.

2. Medlemsstaterna ska senast den [två år efter denna förordnings ikraftträdande] via IMI underrätta kommissionen om de avgifter och betalningsvillkor som införts i enlighet med denna artikel.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser om villkor för och behandling av betalningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

KAPITEL V

YRKESANSVARSFÖRSÄKRING

Artikel 11

Intyg om tredje mans skadeståndskrav

1. En försäkringsdistributör ska inom 15 dagar efter att ha mottagit en begäran från försäkringstagaren utfärda ett intyg om tredje mans skadeståndskrav som gäller verksamhet som omfattas av avtalet om yrkesansvarsförsäkring, under de föregående åren av avtalsförhållandet upp till högst fem år, eller om frånvaron av sådana krav, med en beskrivning av den ansvarsskyldighet som följde av att de aktuella tjänster som var föremål för krav hade tillhandahållits.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter anta bestämmelser om det standardiserade presentationsformatet för det intyg som avses i punkt 1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 12

Försäkringsdistributörernas skyldigheter

Försäkringsdistributörer och organ som utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla en obligatorisk försäkring ska i godkännandepolicyn och i beräkningen av premier på ett icke-diskriminerande sätt ta vederbörlig hänsyn till tjänsteleverantörens erfarenhet som framgår av det intyg som utfärdats i enlighet med artikel 11 och som tjänsteleverantören företett.

Artikel 13

Branschorganisationernas skyldigheter

Branschorganisationer, inklusive behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.18 i och ii, som i enlighet med särskilda villkor erbjuder sina medlemmar eller tjänsteleverantörer kollektivt skydd inom ramen för yrkesansvarsförsäkringen, ska säkerställa att tjänsteleverantörer från andra medlemsstater som uttrycker intresse av ett sådant skydd på ett icke-diskriminerande sätt får tillgång till det på samma villkor.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Informationsutbyte och ömsesidigt bistånd

1. De samordnande myndigheterna och de behöriga myndigheterna i olika medlemsstater ska utbyta information och bistå varandra i samband med förfaranden för att utfärda, tillfälligt dra in, återkalla eller annullera ett europeiskt elektroniskt tjänstekort samt vid uppdatering av den information som ingår i kortet. Denna skyldighet ska fullgöras även i samband med formaliteterna i enlighet med artiklarna

6.1 och 7 för utstationering av personal och rörlighet för egenföretagare, av behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.19 ii.

2. De samordnande myndigheterna och de behöriga myndigheterna ska utnyttja alla tillgängliga sammankopplingar av nationella register för att erhålla eller kontrollera tidigare erhållna uppgifter i samband med de förfaranden som avses i punkt 1, inklusive sammankoppling av centrala register, handelsregister och bolagsregister i enlighet med direktiv 2009/101/EG och insolvensregister i enlighet med förordning (EU) 2015/848.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för hantering och behandling av det informationsutbyte och ömsesidiga bistånd som avses i punkterna 1 och 3. Detta ska inte påverka funktionssättet för de system för sammankoppling som avses i punkt 2 och de tekniska specifikationerna för dem.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4.3 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [...]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 40.1 i direktiv 2006/123/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 17

Utseende av samordnande myndigheter och deras roll

1. För tillämpningen av denna förordning ska varje medlemsstat utse en samordnande myndighet med befogenhet att utföra de uppgifter som den tilldelats i enlighet med denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska senast den [nio månader efter denna förordnings ikraftträdande] meddela kommissionen namnet på den samordnande myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1, och ska registrera den i IMI i enlighet med artikel 5 f i förordning (EU) 1024/2012.
3. Denna artikel ska inte påverka behörighetsfördelningen i medlemsstaterna på lokal eller regional nivå.

Artikel 18

Övervakning av genomförandet

Kommissionen ska tillsammans med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter fastställa bestämmelser för att övervaka genomförandet och följderna av denna förordning, särskilt för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster i medlemsstaterna när det gäller de tjänster som omfattas, med avseende på tjänsteleverantörernas kostnader för utvidgad gränsöverskridande verksamhet, ökad öppenhet i fråga om tjänsteleverantörer med gränsöverskridande verksamhet samt ökad konkurrens, och hur det inverkar på de berörda tjänsternas pris och kvalitet, med beaktande av relevanta indikatorer.

Artikel 19

Översynsklausul

Senast 60 månader efter denna förordnings ikraftträdande och senast vart femte år därefter ska kommissionen utvärdera denna förordning och till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om utfallet av förordningen, inklusive en analys av effekten på den administrativa bördan för de tjänsteleverantörer som bedriver verksamhet över gränserna. Rapporten ska också innehålla en bedömning av eventuella praktiska erfarenheter som är relevanta för samarbetet mellan de samordnande myndigheterna. Rapporten ska innehålla en bedömning av om det vore lämpligt att införa ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för andra tjänsteverksamheter. Den ska innehålla en utvärdering av direktiv [tjänstekortsdirektivet] i enlighet med artikel 21 i det direktivet.

Kommissionen ska, som en del av den rapport som föreskrivs i artikel 24.1 i direktiv 2014/67/EU, bedöma om och i vilken utsträckning den elektroniska plattform kopplad till IMI som avses i artikel 6 i denna förordning skulle kunna göra det lättare att iaktta de erforderliga formaliterna för utstationering av arbetstagare i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/67/EU. Vid bedömningen ska det tas hänsyn till de erfarenheter som gjorts av de medlemsstater som valt att i enlighet med artikel 6.3 i denna förordning använda den elektroniska plattform som är kopplad till IMI.

Artikel 20
Ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

I bilagan till förordning (EU) nr 1024/2012 ska följande punkt läggas till:

”9. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande administrativa verktyg.”

Artikel 21
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [tjugonde] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 4.1–4.3, 5.1, 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 7.1, 7.2, 8.1, 9.1, 9.2, 9.3, 10.1, 14.1, 14.2 och 14.3 ska tillämpas från och med den [två år från denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1 Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3 Typ av förslag eller initiativ
- 1.4 Mål
- 1.5 Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6 Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2 Administrations- och kontrollsystem
- 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2 Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1 *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2 *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3 *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4 *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 *Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets förordning om införande av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort och därmed sammanhängande administrativa verktyg

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen³¹

Avdelning 02: Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag

Verksamhet 02 03: Inre marknaden för varor och tjänster

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd som tillkännagavs i strategin för den inre marknaden

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³²

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

I den strategiska planen för 2016–2020 från GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag fastställs en fördjupad och mer rättvis inre marknad med en stärkt industriell bas som en prioritering för kommissionen. I kommissionens meddelande om strategin för den inre marknaden *Att förbättra den inre marknaden: bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015) 550 final) tillkännagavs de lagstiftningsinitiativ som syftar till att undanröja hinder på tjänstemarknaden.

I strategin för den inre marknaden föreslogs lanseringen av ett europeiskt elektroniskt tjänstekort för att öka säkerheten och minska hindren för tjänsteleverantörer som vill utöka sin verksamhet genom att få tillträde till andra EU-marknader. Detta välkomnades av Europeiska rådet i dess slutsatser från juni 2016.

Initiativets allmänna mål är att stärka marknadsintegrationen för företagstjänster och byggtjänster och förbättra produktivitetstillväxten inom båda sektorerna.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifika mål

Detta förslag har följande mål:

³¹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³² I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

- Göra det lättare och mindre kostsamt för företag att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater.
- Öka förtroendet för utländska tjänsteleverantörer på marknaden genom ökad insyn och mer tillgänglig information.
- Öka marknadsdynamiken och konkurrensen som kan leda till större utbud och ökat mervärde för konsumenterna.

För att nå dessa mål föreslår vi följande åtgärder:

1. Minska den administrativa bördan genom ett förfarande på EU-nivå med ett offentligt gränssnitt som gör det möjligt för tjänsteleverantörer att fullgöra formaliteter på nätet.
2. Koppla samman hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten via en it-plattform på europeisk nivå. För detta ändamål ska IMI-systemet fungera som back office för nationella myndigheter. Det bör utvecklas ytterligare för att stödja det europeiska elektroniska tjänstekortet.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Kapitel 02 03: Inre marknaden för varor och tjänster

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget bygger på det direktiv genom vilket det europeiska elektroniska tjänstekortet infördes och kommer att innebära följande:

1. Förslaget kommer att minska den administrativa bördan för tjänsteleverantörer som vill tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater, eftersom de kommer att kunna använda ett förenklat elektroniskt förfarande för att fullgöra formaliteter och få insyn när det gäller behandlingen av ansökningar. På så sätt kommer de att spara tid och pengar när de ska tillhandahålla tjänster över gränserna eller att etablera en sekundär verksamhet.
2. Det kommer att minska den administrativa bördan för nationella myndigheter och underlätta ökat samarbete mellan olika medlemsstater.
3. Det kommer att leda till kostnadsbesparingar eftersom det bygger på ett befintligt it-verktyg (informationssystemet för den inre marknaden, IMI) på nya områden, så att man kan dra nytta av stordriftsfördelar och ökad räckvidd (i stället för att skapa ett nytt verktyg för endast ett ändamål). Behöriga myndigheter är redan registrerade i IMI.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Förslaget kommer att bidra till effektivare genomförande av tjänstedirektivet, särskilt för företagstjänster och byggtjänster.

De direkta verkningarna kan mätas med följande indikatorer:

- Antalet tjänsteleverantörer som använder europeiska elektroniska tjänstekort (och tillhörande formaliteter för utstationering av personal eller rörlighet för egenföretagare).
- Tjänsteleverantörernas uppfattning om hur enkelt det är att fullgöra de elektroniska förfarandena.
- Den genomsnittliga hastigheten i förfarandena.
- Antalet informationsutbyten mellan medlemsstaterna.
- Erfarenheten hos de medlemsstater som ska utnyttja möjligheten som ges genom artikel 6.3 i förordningen med avseende på ovanstående kriterier.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Förslaget kommer att minska den administrativa bördan och öka rättssäkerheten för tjänsteleverantörer som vill tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat, både tillfälligt och vid sekundär etablering. Dessutom kommer det att öka förtroendet för utländska tjänsteleverantörer på marknaden genom att insynen och tillgången till information ökar.

Det europeiska elektroniska tjänstekortet skulle också medföra vissa fördelar för medlemsstaternas myndigheter. För det första skulle det underlätta arbetet för de behöriga myndigheterna både i värdmedlemsstaten och i hemmedlemsstaten genom att konventionellt pappersarbete ersätts med ett elektroniskt arbetsflöde. Arbetsflödet

skulle bli ytterst standardiserat och automatisk översättning kommer att erbjudas. För det andra kommer formaliteter att integreras i en elektronisk ansökan i stället för i flera parallella arbetsflöden som finns i dag.

Detta ska uppnås genom ett enhetligt förfarande på EU-nivå som bygger på en gemensam EU-övergripande plattform (IMI-systemet). Systemet utvecklas, förvaltas och finansieras redan av kommissionen sedan flera år tillbaka. Medlemsstaterna har redan erfarenhet av systemet, eftersom mer än 5 000 behöriga myndigheter har registrerat sig i IMI sedan 2011.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

Möjliga nationella eller regionala lösningar för administrativ förenkling skulle skilja sig åt mellan medlemsstaterna i fråga om kostnadsbesparingar och effektivitet. En åtgärd på EU-nivå skulle säkerställa att tjänsteleverantörerna kan dra nytta av ett verktyg med mindre skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller gränsöverskridande etablering.

Eftersom IMI är ett centraliserat kommunikationsverktyg som utvecklats och sköts av kommissionen, kommer det att underlätta införandet och utfärdandet av det europeiska elektroniska tjänstekortet och tillhandahålla ett effektivt system för samarbete mellan medlemsstaterna. Det europeiska elektroniska tjänstekortet (på grundval av IMI-systemet) skulle också göra det möjligt att undanröja vissa hinder som översättningskostnader för företag. Kommissionen kommer att erbjuda IMI som en kostnadsfri it-plattform för medlemsstater som vill använda den för att på elektronisk väg få förhandsanmälningar för arbetstagare som är utstationerade inom deras territorium. Kommissionen kommer också att göra IMI tillgängligt för interna ärenden som rör europeiska elektroniska tjänstekort om medlemsstaterna så önskar.

1.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

IMI-systemet har visat sig vara ett effektivt och tillförlitligt verktyg på andra områden. Det europeiska yrkeskortet (EPC) för erkännande av yrkeskvalifikationer, som infördes 2013 genom ändring av direktiv 2005/36/EG, är ett bra exempel.

Det europeiska yrkeskortet underlättar erkännandet av yrkeskvalifikationer för utvalda yrkesgrupper. Det är ett klart definierat centraliserat förfarande på EU-nivå som genomförs i IMI-systemet. Medlemsstaternas skyldigheter i arbetsflödet anges i detalj, för att tvetydigheterna i mer allmänna regler ska undvikas. Det ger en riktad lösning som bygger på särskilda bestämmelser i praktiska frågor, såsom handlingar, tidsfrister för behandling av ansökningar och tyst godkännande om värdlandets myndigheter inte fattar något slutligt beslut inom tidsfristen. På så sätt erbjuder EPC ett enklare, snabbare och öppnare sätt få kvalifikationer erkända.

Sedan EPC blev tillgängligt i januari 2016 har mer än 560 kort utfärdats (20 oktober 2016). Genomslaget för EPC har varit betydande, vilket återspeglar en hög efterfrågan bland de yrkesverksamma som för närvarande kan utnyttja det (sjuksköterskor, sjukgymnaster, bergsguider, fastighetsmäklare och farmaceuter).

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter:*

Det finns en rad kommande initiativ från kommissionen som också syftar till att införa elektroniska förfaranden och funktioner och för vilka synergieffekter förväntas i så stor utsträckning som möjligt. Till dessa hör initiativ om sammankoppling av företagsregister (Bris), sammankoppling av insolvensregister och förlängning av *Mini One Stop Shop* (Moss) för moms. Bris kommer att vara i drift från mitten av

2017 och ge bättre tillgång till företagsdata. Det kommer att kompletteras med en sammankoppling med insolvensregistret från och med 2019. Moss-tjänsten kommer att minska kostnaderna för utländska tjänsteleverantörer när det gäller momsformaliteter från 2021 och framåt.

Dessa initiativ är alla tjänster som kompletterar det europeiska elektroniska tjänstekortet. Dessutom kommer synergieffekter att eftersträvas. Samordnande myndigheter bör exempelvis, om det är tekniskt genomförbart, använda uppgifter som finns tillgängliga via Bris (och sammankoppling med insolvensregistret) vid ansökan om ett europeiskt elektroniskt tjänstekort eller för samkörning av uppgifter.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ **som pågår under begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från den [DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

☒ Förslag eller initiativ **som pågår under en obegränsad tid**

Efter en inledande period från 2018 till 2021, beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå. Kostnader för värdtjänster, driftskostnader och underhållskostnader ingår i de relevanta kostnaderna för driften av IMI.

1.7. Planerad metod för genomförandet³³

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ genom dess avdelningar, inklusive personal vid unionens delegationer
- ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten.

³³

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Kommissionen ska rapportera om utveckling och resultat för IMI via den webbaserade resultattavlan för den inre marknaden. Användningen av IMI för ansökningar om europeiska elektroniska tjänstekort kommer lämpligen att rapporteras i det sammanhanget. Dessutom kommer en rapport om frågor rörande skyddet av uppgifter inom IMI, inklusive säkerhet, att periodiskt överlämnas till Europeiska datatillsynsmannen.

Efter det att det europeiska elektroniska tjänstekortet har införts kommer de framtida rättsliga instrumenten att innehålla bestämmelser om en översyn efter fem år.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Den allmänna risk som kan identifieras är om tjänsteleverantörer inte ansöker om det europeiska elektroniska tjänstekortet. Det vill säga risken att kortet utvecklas fullt ut och tas i drift men endast får liten eller ingen efterfrågan. En annan risk är att de behöriga myndigheterna anser att anpassningen är svår och därför inte tillhandahåller tillräckliga verktyg för att behandla ansökningar korrekt och i tid.

Ett av de viktigaste inslagen i förslaget är att det europeiska elektroniska tjänstekortet kommer att grundas på IMI-funktioner. De allmänna riskerna för IMI, inklusive driftsmässiga risker, har identifierats inom ramen för förordning (EU) nr 1024/2012 (IMI-förordningen). Kommissionen är IMI-systemets ”ägare” och har ansvaret för den dagliga driften, underhållet och utvecklingen. Systemet utvecklas och förvaltas av en intern leverantör, vilket säkerställer en hög nivå av driftskontinuitet. I samband med införandet av det europeiska elektroniska tjänstekortet finns det även risker kopplade till uppgiftsskydd.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Kommissionen kommer att erbjuda stöd till alla berörda parter, t.ex. medlemsstaternas myndigheter, yrkesorganisationer osv, med att hantera de allmänna riskerna enligt avsnitt 2.2.1 ovan, exempelvis genom workshoppar, och kommer aktivt att främja införandet och användningen av det nya systemet. Medlemsstaterna kommer också att behöva framhäva fördelarna med det föreslagna verktyget.

När det gäller de operativa aspekterna av det europeiska elektroniska tjänstekortet, särskilt det offentliga gränssnittet, back office-funktionen och anmälningsfunktionen, är dessa kopplade till driften av IMI och måste ses mot bakgrund av den övergripande interna kontrollen av IMI i enlighet med IMI-förordningen. Styrkommittén för IMI ansvarar för övervakning och kontroll på hög nivå. Regelbundna möten och rapporteringsinstrument underlättar nära övervakning av it-utveckling och underhåll.

Dessutom kommer Europeiska datatillsynsmannen, enligt artikel 21 i IMI-förordningen från 2012, att säkerställa att kommissionens hantering av personuppgifter inom IMI genomförs i enlighet med tillämpliga regler. De nationella dataskyddsmyndigheterna kommer att övervaka den hantering av personuppgifter som sker hos de behöriga myndigheterna på medlemsstatsnivå.

2.2.3. *Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel*

De allmänna riskerna kommer att hanteras genom lämpliga åtgärder, bland annat med stöd och information till berörda parter.

Driften av det europeiska elektroniska tjänstekortet kommer att bygga på IMI-funktioner och kommer att omfattas av det befintliga systemet för administration och kontroll av IMI. Det anses att förslaget inte kommer att leda till någon ökad risk för fel.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska de bestämmelser som normalt är tillämpliga på kommissionens verksamhet, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), gälla utan förbehåll när det gäller IMI.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff. ³⁴	från Eftaländer ³⁵	från kandidatländer ³⁶	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1A	02.03.04 Verktyg för förvaltning av den inre marknaden	Diff. anslag	JA	NEJ	NEJ	NEJ

³⁴ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

De anslag som anges i detta avsnitt kommer att täckas genom omfördelning. Inga budgetkonsekvenser väntas för EU:s budget utöver de anslag som redan har avsatts i kommissionens officiella ekonomiska planering.

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

euro

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
---	----	---

GD: GROW			2018	2019	2020	2021	TOTALT
• Driftsanslag							
02.03.04	Åtaganden	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalningar	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)					
	Betalningar	(2a)					
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁷							
Budgetrubrik (nr)		(3)	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för GD GROW	Åtaganden	=1+1a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalningar	=2+2a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalningar	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Betalningar	=5+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

euro

		2018	2019	2020	2021	TOTALT
GD: GROW						
• Personalresurser		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0
TOTALT GD GROW	Anslag	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
--	---------------------------------------	---------	---------	---------	---------	-----------

euro

		2018	2019	2020	2021	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Betalningar	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Beräknad inverkan på driftanslagen

☒ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i euro

Mål- och resultatbet eckning ↓			2018		2019		2020		2021		TOTALT	
	Typ ³⁸	Geno msnit tliga kostn ader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ³⁹ Minskad administrativ belastning												
– Resultat	Offentligt gränssnitt			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
Delsumma för specifikt mål nr 1				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
SPECIFIKT MÅL nr 2 Back office-funktionen												
– Resultat	Back office- funktionen			110 000		345 000		345 000		0		800 000
Delsumma för specifikt mål nr 2				110 000		345 000		345 000		0		800 000
TOTALA KOSTNADER				310 000		945 000		945 000		0		2 200 000

³⁸ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
³⁹ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: Specifika mål.

3.2.2. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.2.1. Sammanfattning

- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

euro

	2018	2019	2020	2021	TOTALT
--	------	------	------	------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Övriga administrativa utgifter					
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Belopp utanför RUBRIK 5⁴⁰ i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser					
Andra utgifter av administrativ natur					
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen					

TOTALT	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet. Eventuella effekter till följd av genomförandet av förslaget till beslut om antalet anställda eller anslagsnivån kommer att täckas genom omfördelning av befintliga resurser.

3.2.2.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:
- Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2018	2019	2020	2021
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)				
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2,2	3,1	3,1	2,6

⁴⁰

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

XX 01 01 02 (vid delegationer)				
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)				
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)				
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁴¹				
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)				
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)				
XX 01 04 yy⁴²	– vid huvudkontoret			
	– vid delegationer			
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)				
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
TOTALT	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet. Eventuella effekter till följd av genomförandet av förslaget till beslut om antalet anställda eller anslagsnivån kommer att täckas genom omfördelning av befintliga resurser.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Stödja antagandet av genomförandeakter, projektledning, verksamhetsanalys och genomförande av stödåtgärder.
Extern personal	

⁴¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]
⁴² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen
- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras

3.2.4. *Bidrag från tredje part*

- ☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☐ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande

3.3. **Beräknad inverkan på inkomsterna**

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”
 -